

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 28 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui,

Rusu Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat xxxxxxxxx

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 04.08.2020-12.08.2020;

Instanța de apel: 09.10.2020-28.04.2021;

Instanța de recurs: 14.07.2021 – 06.10.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 12 august 2020, Rusu Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.1 lit. b) și art.201¹ alin.2 lit. b) Cod penal și stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. art.201¹ alin.1 lit. b)Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 1(un) ani 6(șase) luni;

- în baza art.201¹ alin.2 lit. b Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3(trei)ani 6(șase) luni.

În baza art.84 alin.1 Cod penal lui Rusu Ion i-a fost stabilită pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate de 4(patru) ani închisoare cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Rusu Ion în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime totală de 448(patru sute patruzeci și opt) lei.

Cauza penală a fost examinată conform art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Rusu Ion, la data de 15.07.2020, în jurul orelor 22⁰⁰, aflându-se în stare de ebrietate la locul de trai, în satul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pe motiv că mama sa P.G.i-a reproșat să nu fumeze în locuință și că v-a fi nevoită să doneze casa nepoatei sale, în legătură cu modul de viață neglijent pe care îl duce, acționând intenționat și înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, în scop de impunere a voinței sale, de-a o determina să-i permită fumatul în casă iar locuința să-i lase anume lui, precum și a impune controlul personal asupra acesteia, s-a certat și i-a făcut scandal, după care continuându-și comportamentul său agresiv, violent și impulsiv, a numit-o cu cuvinte obscene, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnul din putere în față și a îmbrâncit-o, de la ce ultima s-a lovit cu partea stângă a toracelui de ușă, astfel cauzându-i dureri, suferințe fizice și psihice.

În rezultatul acestor acțiuni violente admise de Rusu Ion, partea vătămată pentru a se apăra, a fost nevoită să părăsească locuința și să înnopteze afară.

Tot el, la data de 16.07.2020, în jurul orelor 18.30, aflându-se în stare de ebrietate în satul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, necătând la faptul că IP Sângerei a aplicat față de el ordin de restricții de urgență și l-a obligat să nu se apropie de victima P.G.și locuința ei pe o durată de 10 zile, sub pretextul de a-și lua lucrurile personale, a venit la locul de trai al victimei P.G., unde pe motiv că aceasta, pe cazul aplicării violenței din ziua precedentă l-a denunțat poliției și a solicitat aplicarea măsurilor de protecție, în scop de impunere a voinței sale, de-a o determina să nu mai apeleze la poliție pe asemenea cazuri, precum și a impune controlul personal asupra acesteia, s-a certat și i-a făcut scandal, după care continuându-și comportamentul său agresiv, violent și impulsiv, a numit-o cu cuvinte obscene, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele din putere în diferite părți ale corpului și a îmbrâncit-o, de la ce ultima s-a lovit de răzătoarea din fața casei, astfel cauzându-i dureri, suferințe fizice și psihice.

Prima instanță a încadrat acțiunile lui Rusu Ion în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, conform semnelor calificative violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății și respectiv în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal conform semnelor calificative violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei,

manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, săvârșite în legătură cu solicitarea și aplicarea măsurilor de protecție.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpatul Rusu Ion, prin care a solicitat recalificarea acțiunilor din alineatul 2 în alineatul 1 art.201¹ Cod penal, luând în considerație faptul că are la întreținere patru copii minori, unul din copii este invalid și necesită intervenție chirurgicală, are loc de muncă, solicitând aplicarea legii interne de reducere a termenului de pedeapsă aplicată în privința sa, în legătură cu legea în vigoare nr.616, art.385 alin.5, 470, 473, 473², 473⁴, nr.153 din 20.07.2017 privind încălcarea drepturilor omului a deținutului, cu privire la deținerea deținuților garantate de art. 3 al Convenției a apărării drepturilor omului deținuților și a libertății privind reducerea termenului, solicitând admiterea cererii, reducerea termenului de pedeapsă, cu aplicarea art.385 alin. 5 Cod de procedură penală, calculând o zi de detenție la două zile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 28 aprilie 2021 a fost admis apelul declarat de inculpatul Rusu Ion împotriva sentinței, casează parțial sentința, din alte motive decât cele invocate, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Rusu Ion a fost considerat vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin.1 lit. b) și art.201¹ alin. 2 lit. b) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.8 Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art.201¹ alin.1 lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1(un) an 6(șase) luni;

- în baza art.201¹ alin.2 lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3(trei) ani 6(șase) luni.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită lui Rusu Ion pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4(patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parțial cererea inculpatului Rusu Ion cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, a fost dedus din pedeapsa stabilită lui Rusu Ion, arestarea preventivă pe un termen de 27(douăzeci și șapte) zile de la 16.07.2020 până la 12.08.2020, conform prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, calculându-se

două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv și s-a redus pedeapsa închisorii cu 54(cincizeci și patru) zile, cu executarea pedepsei închisorii pentru termenul rămas.

În rest au fost menținute dispozițiile primei instanțe.

4.1 Instanța de apel judecând cauza penală în latura învinuirii prevăzute de art.201¹ alin.(1), lit. b) Cod penal, a constatat că, prima instanță nu a respectat normele procesuale și nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele faptelor aduse spre învinuire inculpatului, nu a respectat normele procesuale ce țin de întocmirea sentinței prevăzute de art.394 alin.1 pct.5 Cod Procedură penală. Astfel deși a recunoscut vinovat inculpatul Rusu Ion în faptele incriminate în baza art.201¹ alin.(1), lit. b) Cod penal, după cum a fost adusă învinuirea în violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, acțiuni de altfel recunoscute de inculpat, învinuire adusă prin ordonanța procurorului din 18.07.2020 de punere sub o nouă învinuire și rechizitoriu, poziție susținută și în discursul procurorului, totodată în partea descriptivă a sentinței a calificat fapta inculpatului prevăzută de art.201¹ alin.1 lit. b Cod penal, dar a depășit învinuirea adusă, indicând în mod eronat fapta comisă conform semnelor calificative: *violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*, învinuire descrisă cu depășirea limitelor judecării cauzei, deoarece nu a fost adusă inculpatului.

Instanța de apel, a ajuns la concluzia că probele analizate constată deplin vinovăția lui Rusu Ion în baza art.201¹ alin.1 lit. b) Cod penal, sub formă de violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, acțiuni de altfel recunoscute de inculpat, această învinuire fiind adusă prin ordonanța procurorului din 18.07.2020 de punere sub o nouă învinuire și rechizitoriu, poziție susținută și în discursul procurorului.

Reieșind din probele cercetate și concluziile stabilite instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului Rusu Ion faptul, că la data de 15.07.2020, în jurul orelor 22.00, aflându-se în stare de ebrietate la locul de trai, în satul Iezărenii Vechi r-nul Sângerei, pe motiv că mama sa P.G.i-a reproșat să nu fumeze în locuință și că v-a fi nevoită să doneze

casa nepoatei sale, în legătură cu modul de viață neglijent pe care îl duce, acționând intenționat și înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, în scop de impunere a voinței sale, de-a o determina să-i permite fumatul în casă iar locuința să-i lase anume lui, precum și a impune controlul personal asupra acesteia, s-a certat și i-a făcut scandal, după care continuându-și comportamentul său agresiv, violent și impulsiv, a numit-o cu cuvinte obscene, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnul din putere în față și a îmbrâncit-o, de la ce ultima s-a lovit cu partea stângă a toracelui de ușă, astfel cauzându-i dureri, suferințe fizice și psihice. În rezultatul acestor acțiuni violente admise de Rusu Ion, partea vătămată pentru a se apăra, a fost nevoită să părăsească locuința și să înopteze afară.

Instanța de apel a conchis, că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Rusu Ion, în latura care se atacă de inculpat, a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.2 Cod penal ce ține de scopul pedepsei penale, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale și de persoana vinovatului, în baza art.84 alin.1 Cod penal, corect a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4(patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A ținut cont de căința inculpatului și recunoașterea săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu și solicitarea examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d.50) și se află la evidența medicului narcolog din 16.03.2017 cu diagnoza F10.05 (f.d.49), se caracterizează negativ din partea administrației publice locale (f.d.46), precum și de faptul că anterior Rusu Ion a mai fost judecat de câteva ori, inclusiv pentru fapte analogice (f.d.52-53), considerând astfel că în privința lui Rusu Ion pentru atingerea scopului pedepsei penale și întru evitarea comiterii de noi infracțiuni din partea acestuia, oportună este aplicarea pedepsei cu închisoarea.

Totodată, ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a constatat temei pentru a interveni în acest aspect, considerând necesar, în condițiile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală de a reduce pedeapsa penală stabilită ultimului, ca urmare a constatării faptului deținerii acestuia în Penitenciarul nr.11 Bălți, pe o perioadă de 27 zile, de la 16.07.2020 până la 12.08.2020, în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Iar deținerea sub arest a lui Rusu Ion, după pronunțarea sentinței de condamnare la închisoare cu executare în penitenciar, adică după 12.08.2020, constituie nu măsură preventivă - arestarea preventivă, în sensul art.185 Cod de procedură penală și art.5 al.(1) lit. c) CEDO, dar executarea pedepsei închisorii dispuse de un tribunal competent, în sensul art.5 alin.(1) lit. a) CEDO și astfel, Rusu Ion, în caz că consideră că și după 12.08.2020 i-au fost încălcate drepturile acestuia privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu este lipsit de dreptul să se adreseze cu o plângere în instanța de judecată din raza de activitate a organului sau instituției care execută pedeapsa, care poate adopta o hotărâre, conform prevederilor art.473⁴ alin.(4) și alin.(5) Cod de procedură penală, or, dânsul deja execută o pedeapsă privativă de libertate.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- Avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Rusu Ion prin care invocând incidența *pct. 6)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Rusu Ion.

- Inculpatul Rusu Ion prin care neinvocând incidența dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea hotărârii în partea stabilirii unei pedepse mai blânde și admiterea cererii privind aplicarea prevederilor art. art.473⁴ alin.(4) și alin.(5) și art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală.

5.1 În susținerea recursului avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Rusu Ion a invocat că:

- instanța de apel nu s-a expus în niciun fel cu privire la alegațiile părții apărării cu privire la aplicarea unei pedepse mai blânde potrivit art.90 Cod penal cu suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că victima a depus cerere prin care solicită aplicarea în privința lui Rusu Ion a unei pedepse mai blânde, la fel și faptul că Rusu Ion are la întreținere 4 copii minori dintre care un copil minor cu grad de invaliditate care necesită sprijinul și susținerea tatălui, inclusiv financiară, iar prin executarea reală a pedepsei cu închisoarea va face imposibilă acordarea sprijinului necesar copiilor minori;

- instanțele inferioare nu au acordat deplină eficiență prevederilor

art.6, 7, 61, 75, 79 Cod penal, și nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei inculpatului Rusu Ion care are la întreținere 4 copii minori;

- instanțe de judecată au neglijat faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

5.2 În susținerea recursului inculpatul Rusu Ion a invocat că, instanța de apel nu s-a expus la cererea părții vătămate cu privire la neaplicarea unei pedepse aspre cu închisoarea, și cererea sa de aplicare a pedepsei potrivit art.90 Cod penal cu suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursurile declarate, avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Rusu Ion și inculpatul, solicită să-i fie stabilită inculpatului o pedeapsă, cu aplicarea art. 90 Cod penal, semnalându-se astfel temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a

repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *sau aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.*

În același timp, Colegiul Penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte și v-a examina recursul prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, reieșind din faptul că recurentul, de fapt, nu este de acord cu aplicarea pedepsei reale sub formă de închisoare, în privința inculpatului.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul Penal consideră, că în prezenta speța nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 201¹ alin. (1) lit. b), art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Colegiul Penal reține, că inculpatul a fost deferit justiției pentru săvârșirea infracțiunilor contra familiei, prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. b) și art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Sanctiunea art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa *cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani*, iar sancțiunea art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa *cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani*, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiuni mai puțin gravă și gravă.

Instanța de recurs reține, că instanța de apel a stabilit inculpatului în temeiul art. 201¹ alin. (1) lit. b) și art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

Reieșind din textul hotărârii instanței de apel, se reține că, această instanță just a reținut faptul, că *inculpatul a fost anterior judecat, inclusiv pentru acțiuni de violență în familie manifestate față de mama sa, la pedeapsa*

sub formă de închisoare, la fel de mai multe ori a fost condamnat la pedeapsa sub formă de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, pedepse care însă nu a corectat inculpatul și ultimul a comis iarăși acțiuni de violență față de mama sa de vârstă înaintată, conchide că instanța de fond just a numit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale, totodată temei de atenuare a pedepsei în aspectul propus de inculpat și apărare nu s-a stabilit.

Reieșind din cele expuse, Colegiul Penal consideră că în prezenta cauză, instanța de apel întemeiat a stabilit că, personalitatea inculpatului care anterior a mai fost în conflict cu legea, nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență, or dânsul nu a stat pe cale corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni, astfel instanța de apel just a concluzionat că, nu s-a stabilit temei de atenuare a pedepsei inculpatului, care a comis crima, în cazul dat, în perioada de probațiune stabilită anterior, fapt ce denotă că pedeapsa stabilită anterior nu a fost suficientă pentru conștientizarea de către inculpat a faptelor comise și ultimul nu a dat dovadă de corectare.

La fel, Colegiul Penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc

personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul Penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsă reală cu închisoare, deoarece nu s-a constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, sau suspendarea parțială a executării pedepsei, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență.

Astfel, instanța de recurs nu poate neglija faptul, că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiuni, astfel se atestă că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Rusu Ion a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul Penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care i-a aplicat inculpatului Rusu Ion pedeapsa cu închisoare, cu executarea reală a acesteia.

Ce ține de argumentul recurentului precum că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, *instanțele inferioare nu au acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75, 79 Cod penal și că victima a depus cerere prin care solicită aplicarea în privința lui Rusu Ion a unei pedepse mai blânde, la fel și faptul că Rusu Ion are la întreținere 4 copii minori dintre care un copil minor cu grad de invaliditate care necesită sprijinul și susținerea tatălui, inclusiv financiară, iar prin executarea reală a pedepsei cu închisoarea va face imposibilă acordarea sprijinului necesar copiilor minori*, Colegiul Penal reține că, circumstanțele în cauză, nu sunt suficiente, la caz, de a aplica o pedeapsă mai blândă inculpatului.

În atare împrejurări, Colegiul Penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost

individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Rusu Ion, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 28 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui *Rusu Ion xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată **10 noiembrie 2021.**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion